

[مجانا pdf الأول لتحميل الكتب الموثوقة](#)

- [روايات عربية](#)
- [كتب اسلامية](#)
- [كتب متنوعة للقراءة](#)
- [كتب تنمية بشرية](#)
- [روايات عالمية](#)
- [كتب رومانسية عربية](#)
- [كتاب الصحة والجمال](#)
- [قصص عربية](#)

لتحميل روايات اخري من خلال موقعنا الأول للكتب

عاصي : عايز عايز بنت حلوة مش زي كل مرة..

احد رجاله : اوامرك يا باشا

عاصى : غور يلا

على بليل

احد رجاله : اللى طلبته اتنفذ يا باشا اى أوامر تانى

عاصى: لاء خلاص أمشى انت دلوقتى

عاصى دخل الأوضة و وجد فتاة (فيروز) تبكى بشدة و بخوف

عاصى انصدم من جمالها و ملامحها البرينة و قرب منها

عاصى بدا يقرب ايده على وشها ليزيح خصلات شعرها من على وشها

فيروز بعدت بخوف

عاصى : مالك يا قمر خايفة من ايه انا هتعامل معاكى بخنية لو سمعتى الكلام

فيروز بعياط : هو انا هنا ليه انا عايزة اروح

عاصى : انتى باين عليكى صغيرة و انا مش فاضى لشغل العيال و راح قرب عليها

فيروز : انت بتعمل ايه ابعده عنى عيب كده

عاصى ضحك على سذاجتها: نعم يا اختى عيب انتى مش عارفة انتى هنا ليه

فيروز : لاء و انا عايزة اروح

عاصى : عايزة تروحي يبقى تسمعى الكلام و متقوليش على حاجة لاء

فيروز : انت عايز ايه بالضبط ابعده عنى يا جدع انت

عاصى : امومت فى اللى بيخر*بش يا قطة و بدا يفك زراير القميص و راح شدها له

فيروز بتزقه بكل قوتها و راحت مخر*بشة عاصى فى رقبتة لدرجة ان مكان صوابعها علم على رقبتة

عاصى : جرا ايه يا بت ده انا جايبك بفلوسى

فيروز : ابعده عنى يا سا*فل انا لو بابا عرف هيمو*تك

عاصى ضحك باستهزاء: بابا مين يا حلوة ده ابوكى خد تمنك و حتى مفكرش يسأل عليكى تانى

فيروز : انت بتقول ايه انت اكيد بتكذب

عاصى : ليكى حق متصدقيش بس طبعا الفلوس تعمل اكثر من كده و تخلى راجل يبيع بنته

فيروز بدأت تعيط

عاصى قرب منها : يلا يا حلوة مش هنقضى الليل كله عياط انا دافع فيكى كتير

فيروز: ارجوك سبنى أمشى ابوس ايدك سبنى اروح و انا هسدلك الفلوس اللي انت دفعتها

عاصى : بس انا مش عايز فلوس انا عايزك

فيروز بصراخ : ابعد عنى

عاصى : انتى شكلك عايزة تفكى انا هصلبنا كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان يجيب التلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقا*نة فى د*مها

استوب

اعرفكم

عاصى الهوارى: رجل أعمال لديه ٢٧ سنة لا يعرف قلبه الحب و مغرور قمحاوى اللون و شعره اسود و عنيه بنى لديه غمازات و طويل

فيروز :فتاة جميلة لديها ١٦ سنة سموها فيروز علشان تمتلك عينين فيروزي ساحر شعرها اشقر غامق طويل و شفايفها لون الكرز و تعيش فى أسرة فقيرة حيث أن فيروز لديها ٨ اخوات غيرها و ابوها مش عارف يصرف عليهم منين و كمان هو عاطل لا يعمل و قد ذهب عقله حيث انه مد*من مخد*رات

عاصى : انتى شكلك عايزة تفكى انا هصلبنا كاسين كده علشان تفكى و خرج علشان يجيب التلج

عاصى دخل لاقى فيروز غرقا*نة فى د*مها

عاصى جرى عليها شالها بسرعة و جاب دكتوراة عملت اللزم و هى نامت من المسكن و التعب راح عاصى حض*نها و نام

فيروز صحيت الصبح لاقيت عاصى مسكها بتملك

فيروز : اتسعت عنيا لما شافته مقرب اوى و لثانية ظننت انها غلبها النوم فنامت على السرير فى بيتها و ان مرات ابوها هتضر*بها

فيروز بخوف تلقانى حاولت تقوم

عاصى بنوم : صحيتى يا حلوة

فيروز اتجمدت مكانها

عاصى راح حوطها من خصرها : كده تبوظى ليلة امبارح

فيروز : لو سمحت ابعد ايدك تيتا قالتلى انه عيب و ميصحش

عاصى باستهزاء: تيتا

عاصى قرب علشان ببو*سها

فيروز بخوف : ابعده عنى ممكن كده احمل

عاصى : حامل من بو*سة

فيروز بكسوف و سذاجة : ايوة

عاصى بانفعال : ايوة ايه هو انتى بتستعبطى ولا ايه يا بت

فيروز دمعت و وشها بدا يحمر

فيروز : انا عارفة انك عايز تبو*سنى بس ده حرام و عيب و تيتا قالت ميصحش

عاصى بخبث : طب فيها ايه لو بو*سنتك تيتا قصدتها انه عيب لو مع حد غريب لكن انا اعرفك

فيروز : لاء تيتا قالتلى كل الناس عيب و لو سمحت انا عايزة اروح

عاصى : لاء انتى هتفضلنى هنا

فيروز : هفضل هنا ليه و نبى يا عمو روحنى اخواتى وحشونى

عاصى فى باله : هى بجد كده و لا بتستعبط عليا شكلها هتحلو انهارده

فيروز : عمو عمو

عاصى : متقوليش عمو قوليلى يا عاصى اسمى عاصى و انتى يا قمر

فيروز : اسمى فيروز ممكن بقى اروح

عاصى : اسمك حلو يا فيروز بصى انا جايبك هنا علشان عايزك تشتغلى عندى و علشان كده مضطرة تباتى
معايا كام يوم علشان الشغل

فيروز : يعنى بابا هيرجع ياخدني من هنا

عاصى : لو شغلك عجبني هعملك اللى انتى عايزه

فيروز بفرحة طفولية : بجد طب انت عايز شغل ايه علشان اروح بسرعة انا شاطرة

عاصى بخبث : هنشوف

عاصى : جيه يقرب منها و بدا يمشى صباعه على وشها

فيروز بدأت تعيط : تيتا قالت عيب كده

عاصى بزهق : تيتا ايه دلوقتي ايه ده و راح قام بزهق

فيروز فضلت تعيط

عاصى رجع بهدوء و بدا يفهم يعملها ازاى

عاصى : انتى مش عايزة تعرفى ايه الشغل علشان تروحي

فيروز بتدمع : اتفضل

عاصى : اصل انا وحيد و دايم اعيش لوحدي فكنت جايبك تلعبى معايا و نقعد نتكلم شوييا نبقى صحاب مش اكر

فيروز : ايه ده ملكش صحاب خلاص انا هبقى صحبتك بس لو كده نروح

عاصى : طبعا انا هنزل اجيب الفطار

عاصى نزل اخذ الفطار و مشى الخدم

عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه

عاصى حط الاكل على الترابيزة

فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه

عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني

عاصى جاى يفتح الأوضة لاقها قربت منه

عاصى حط الاكل على الترابيزة

فيروز بدأت تفك زراير قميصها قدامه

عاصى : ايوة كده بداتى تفهميني

فيروز راحت نزلت على الأرض و منتظرة بخوف

عاصى فضل واقف مش فاهم

فيروز بخوف : فين الكربا*ج

عاصى : كربا*ج ايه

فيروز : مش علشان تخلىنى افطر هتضر*بنى

عاصى : اضر*بك ليه و بص على كتفها لاقى فى علامات ضر*ب و كدمات

عاصى بلهفة نزل لمستواها: مين عملك كده يا فيروز

فيروز : مرات ابويا ابلة نعمات

عاصى بحنان راح لبسها قميصها : لاء يا فيروز انا مش هضر*بك و محدش يقدر يضر*بك بعد كده يلا علشان نفطر

فيروز : يعنى مش هتزعقلنى او تعمل حاجة

عاصى : لاء يا فيروز مش هز عقلك

عاصى قعد جنب فيروز و بدا ياكل و فيروز كانت جعانة بس مكسوفة

عاصى : مش بتكلى ليه

فيروز : مش جعانة انا عايزة اعرف هروح امتى

عاصى : لو كلتى و سمعتى الكلام هعملك الملى انتى عايزه

فيروز : بجد

عاصى : بجد بس انا عايزك تاكلى معايا و نقعد نتكلم شوية

فيروز : حاضر و بدأت تاكل

عاصى يببص عليها و هى بتاكل و بي فكر فيها و انه حاسس انه مشدود ليها و عايز يعرف عنها اكثر

فيروز اخدت بالها انه يببص عليها

فيروز بخوف : اسفة لو اكلت كتير و الله مقصدش

عاصى : كلى يا فيروز انا مش قصدى انا ببصلك علشان انتى شكك حلو اوى

فيروز اتكسفت و وشها احمر

عاصى : انتى فى مدرسة يا فيروز

فيروز : ايوة فى اولى ثانوى

عاصى : و شاطرة

فيروز : ايوة ده انا طلعت الثانية على المدرسة

عاصى : شاطرة بس انا عايزك تطلعى الاولة

فيروز : حاضر يا عمو

عاصى : قوليلى يا عاصى انا مش كبير

فيروز : لاء بس انت شكك كبير

عاصى : انتى عندك كام سنة

فيروز : انا ١٦ سنة و ٧ شهور

عاصى : انا عايزك تكبرى و تبقى شاطرة كلى يلا

فيروز : خلاص انا شبعت

عاصى : الف هناع يلا انا هقوم اغسل ايدى و قام

فيروز جت تقوم قميصها مسك فى طرف الترييزة قطعاه

فيروز وقفت مصدومة و بتحاول تدارى القطع بس كان كبير عاصى جيه تانى و فيروز ادته ضهرها

عاصى : و قفة كده ليه

فيروز : مفيش حاجة يا عمو

عاصى بانفعال لفها : انتى بتكلمينى ليه و مديانى ضهرك و قولتلك أسمى عاصى عاصى ايه صعبة

فيروز بدموع : اسفة

عاصى بص على هدومها : انا اسف مكنتش اعرف و راح اخدها اوضته جبلها تيشرت من عنده و طلع بره

فيروز : شكرا

عاصى : على ايه

فيروز : مش هروح

عاصى : حاضر هروحك

عاصى اخد فيروز و راحوا للبيت اللى ساكنة فيه فيروز لاقيت البيت ات*هد و أهلها كلهم ما*توا

فيروز : فين البيت يا عمو

عاصى : انتى متأكدة ان البيت هنا

احد الجيران: البقاء لله يا فيروز ده احنا افتكرناكى كنتى معاهم

فيروز : مع مين هو فين البيت ايه اللى حصل

الجاره : لا حول ولا قوة الا بالله ربنا يصبرك يا بنتى

فيروز : انتى بتقولى ايه اكيد انتى بتكذبى

عاصى : اهدى يا فيروز

فيروز : فين بابا و اخواتى يا عمو فين

فيروز بدأت تصرخ بانهايار

عاصى اخدها فى حضنه و بدا يهديها و لسه هيركبها العربية لاقى حد بيشده من هدومه و بيضر*به

حسن : انتى واخذ مراتى على فين

عاصى : مرات مين

حسن : فيروز اطلعي يا بت

فيروز بدموع و ماسكة فى عاصى بخوف

فيروز بدموع لعاصى : عمو متسبنيش

حسن شدها : يلا يا بت انا دافع لابوكى كتير علشان الجواز ديه

عاصى.....:

استوب

حسن : رجل عنده ٤٠ سنة تاجر مخدرات قبل ما أبو فيروز يموت حسن سومه على انه يتجوز فيروز مقابل انه يديله بعض المخدرات لان ابو فيروز مد*من و هو وافق و كتب الكتاب و ده حصل فى نفس اليوم بعد ما بعث فيروز لعاصى

حسن : فيروز اطلعي يا بت

فيروز بدموع و ماسكة فى عاصى بخوف

فيروز بدموع لعاصى : عمو متسبنيش

حسن شدها : يلا يا بت انا دافع لابوكى كتير علشان الجواز ديه

عاصى بغضب : كلامك معايا انا و بعدين جوزها ازاي ديه لسه قاصر

حسن : انت مين اصلا و بعدين انت مالك قاصر ولا لاء انت المحامى بتاعها و راح مسك دراع فيروز : يلا قدامى يا بت

عاصى راح مسكه من هدومه : قولتك كلامك معايا و انت هطلقها دلوقتى

حسن : اطلق مين ده انا دافع فيها كتير و لسه ماخدتش اللي عاوزه

عاصى : لو على فلوسك هدفعها بس طلقها بذوق بدل ما اخليك تطلقها بالعافية

حسن : لو تلزمك كده ممكن تدينى نص الفلوس بس تخلىنى اقضى معها ليلتين و اسبها لك لو انت عايزها

عاصى راح ضر*بها لدرجة انه نز*ف من أنفه: بقولك طلقها يا ابن ال □

حسن جيه يضر*به عاصى تفادى الضر*بة و راح ضر*به لحد ما وقع على الأرض و الناس اتلمت بس محدش قدر يخلص حسن من ايد عاصى فجأة مسكه من هدومه

عاصى بغضب : طلقها حالا

حسن : انتى طالق

عاصى : بتلاتة طلقها بتلاتة

حسن : انتى طالق يا فيروز بالتلاتة

عاصى اخد فيروز و جيه يمشى

حسن جيه من وراه طلع مط*وة (أداة حادة) و استقرت فى صدر عاصى و حسن جيه يا خد فيروز و يجرى

فيروز فضلت تصرخ لحد ما الناس لحقتها و مسكه حسن و جيه البوليس و عاصى انتقل للمستشفى و فيروز راحت معه المستشفى

فيروز قاعدة مع عاصى لحد ما فاق

عاصى فتح عينه لاقى فيروز قاعدة و بتعيط و ماسكة ايده

فيروز : عمو انت كويس

عاصى سند ضهره و فيروز ساعدته و عدلت المخدة له

عاصى : انا كويس

فيروز بعباط : اسفة يا عمو انا السبب

عاصى : متتاسفيش انتى ملكيش ذنب

فيروز : شكرا يا عمو انك مسبتنيش له بجد كنت خايفة تسبنى

عاصى : يعنى انتى عايزانى مسبكيش يا فيروز

فيروز ببراءة : ايوة يا عمو بجد مكنتش عايزة تسبنى للراجل اللى اسمه حسن ده انا بخاف منه اوى

عاصى : متخافيش انا معاكى

فيروز : شكرا يا عمو انا مش عارفة اشكرك ازاي بجد

عاصى : اولاً مفيش شكر ثانيا قوليلى يا عاصى بلاش عمو ديه

فيروز : حاضر بس ميصحش

عاصى : لاء يصح

الدكتور دخل يشوف عاصى

عاصى : دكتور انا عايز اكمل علاج فى البيت

الدكتور : هو مفيش مشكلة بس لازم حد ياخذ باله منك لأن فى حقنة فى الوريد لازم تتاخذ كل يوم فى معادها غير الادوية و بعد اربع ايام ممكن اجيك اغيرلك على السلك

عاصى : تمام يا دكتور

دكتور : الأنة اختك واضح انها بتحبك جدا كانت قلقانة عليك

عاصى : شكرا يا دكتور و الدكتور خرج

فيروز : انا ممكن اساعدك انا بعرف ادى حقن

عاصى : بجد اصل كنت بفكر اجيب ممرضة بس لو انتى بتعرفى تبقى احسن من مائة ممرضة

فيروز : اصل ماما الله يرحمها كانت بتاخذ حقن و انا اتعلمها علشانها

عاصى : ربنا يرحمها انتى حنينة اوى يا فيروز

فيروز : انا اسفة بجد كل ده حصلك بسببى و لازم اردلك و لو جزء صغير من جمالك

عاصى : متقوليش كده مفيش ما بينا الكلام ده يا فيروز : انا كل يوم هجيك اديك الحقنة و الدوا و أمشى

عاصى : لاء انتى هتعشى معايا

فيروز : ايه مع حضرتك ازاي لاء مينفعش

عاصى : لاء انتى هتعيشى معايا تقدرى تقولى هتروحي فين

فيروز : اممم مش عارفة لسه هدور على مكان لسه ممكن اقعد عند واحدة جارتنا طيبة اوى بس ابنا مش طيب بخاف منه اوى يا عمو

عاصى : لاء انتى هتروحي معايا

فيروز : مينفعش

عاصى : لاء متقلقبش احنا هنروح و هتقعدى فى أوضة لوحك و بعدين ده انا حتى ايدى مش قادر احركها و عايزك تساعدينى

فيروز : حاضر يا ع...

عاصى اتسعت عينه : يا ايه

فيروز : يا عمو

عاصى : برده ممكن تسعدينى البس معلى

فيروز : انا ... حاضر

فيروز قربت منه بخوف و بعدين غمضت عينها بكسوف

عاصى : بتغمضى عينك ليه فتحى عينك علشان تعرفى تشوفى اللى بتعمله

فيروز فتحت عينها شافت عاصى عا*رى الصدر راحت لفت وشها

عاصى فجأة حظ ايده على خصرها و شدها له

فيروز : بتعمل ايه يا عمو ابعده

عاصى فجأة

استوب

فيروز فتحت عنيا شافت عاصى عا*رى الصدر راحت لفت وشها

عاصى فجأة حظ ايده على خصرها و شدها له

فيروز : بتعمل ايه يا عمو ابعده

عاصى فجأة راح مق*طع هدو*مها

فيروز بدموع : ابعده يا عمو و فجأة ضر*بته قلم فوقه

عاصى بعد عنها و كانه كان مغيب و رجع لعقله

عاصى : انا اسف يا فيروز

فيروز بخوف جت تخرج

عاصى : انتى عايضة تخرجى كده ازاي اقعدى هنا انا هتصل بحد يجيبك هدوم حالا

عاصى اتصل بأحد رجاله احضر ملابس محجبات لفيروز

فيروز دخلت الحمام غيرت كانت ترتدى فستان ازرق رقيق

عاصى راح جاب طرحة و حطها على رأسها

فيروز باستغراب : بس انا مش محجبة

عاصى : بس انتى كبيرة و لازم تبقى شاطرة

فيروز استغربت ازاي هو ده نفس الشخص اللي من شوية كان بيبحاول يقرب منها و كانت خايضة منه

فيروز : انا مش عارفة يا عمو انت بتتغير كل شوية

عاصى ضحك عليها : لاء يا ستى مش بتغير ولا حاجة بلا علشان نروح

فيروز : ما بلاش يا عمو روح انت و انا هتصرف

عاصى : لاء يا فيروز انا مش هسيبك

فيروز دمعت لأنها كانت خايضة

عاصى : متخافيش منى يا فيروز انا عمرى ما هأذيكى

فيروز : بجد يا عمو

عاصى : بجد بس بطلى عمو ديه

فيروز ضحكت ببراعة على انفعل المفاجئ

عاصى : ضحكتك حلوة اوى

فيروز فجأة وشها احمر و نزلت وشها فى الأرض

عاصى : يلا بينا علشان نروح

فيروز روحت مع عاصى و فعلا عاصى وفى بوعده ليها و أداها كل نسخ الملى عنده لمفتاح الأوضة بتاعتها

عاصى : كده مطمئة يا ست فيروز

فيروز بفرحة و براءة : شكرا يا عمو

عاصى طلع غير هدومه شوية و باب الأوضة خبط

فيروز : معاد الحقنة و الدوا بعد الغدا

فيروز اديته الحقنة

عاصى : ايدك خفيفة اوى يا فيروز محستش بيها

فيروز : ان شاء الله تخف و تبقى كويس و مش محتاج حقن

عاصى : نفسك تطلعى ايه يا فيروز

فيروز: نفسى اطلع دكتورة

عاصى : و انا بايدى الملى اول يوم هوصلك الجامعة يا روزتى

فيروز : هو انت هتفضل فاكرنى لحد ما ادخل جامعة

عاصى : انتى هتفضلى معايا انا مش هسيبك

قطع ذلك صوت هاتف عاصى و كان ابن عمه هاشم صديق عاصى المقرب و الوحيد

هاشم : سمعت انك كنت فى المستشفى انت كويس يا عاصى

عاصى : انا كويس مين قالك

هاشم : ميسون (سكرتيرة عاصى الخاصة)

عاصى : ايه القر*ف ده اقل

هاشم : انا جاى انا و هى فى الطريق

عاصى : جبتها ليه مش ناقصها

هاشم : سلام يا عاصى

الباب خبط و فيروز فتحت

هاشم : انتى مين يا قمر

فيروز : انا ... انا

عاصى : ادخل يا هاشم ..فيروز اطلعى فوق

فيروز : حاضر

ميسون : مين ديه انت بقيت بتقضيها مع عيال ولا ايه

هاشم : بس شكلها مش وش كده خالص ديه جبتها منين ديه

عاصى : محدش يجيب سيرتها و هبقى احكيك بعدين يا هاشم

ميسون : ليه مش عايز تقولى

عاصى ببرود : ايوة

فجأة سمعه صراخ فيروز و كانت بتجرى من الأوضة بملابس خفيفة تظهر الكثير

عاصى و هاشم اتخضوا و جريوا على فوق يشوفه مالها

عاصى اول ماشافها اتصدم و منع هاشم انه يقرب و اتصدم اكر من الملى شافه

استوب

فجأة سمعه صراخ فيروز و كانت بتجرى من الأوضة بملابس خفيفة تظ*هر الكت*ير

عاصى و هاشم اتخضوا و جريوا على فوق يشوفه مالها

عاصى اول ماشافها اتصدم و منع هاشم انه يقرب و اتصدم اكر من الملى شافه

فيروز بخوف : عمو الحقنى

كان حسن الملى فى الأوضة و اول ما شاف عاصى نط من الشباك

عاصى جرى على فيروز

عاصى : انتى كويسة عملك حاجة الحيو*ان ده

فيروز و عنيتها بتدمع : لاء محصلش حاجة انا كنت هغير هدومى لاقيته دخل من الشباك صرخت اول ما شوفته و انت جيت

عاصى بتليفون للحرس الملى على الفيلا : انتو يا بها*يم فى حد دخل و ملحكش يبعد انا عايزه حى حالا

الحرس : اومرك يا عاصى بيه

فيروز فضلت تعيط و ترتعش من الخوف

عاصى راح قلع الجاكيبت بتاعه و حطه عليها و راح حض*نها

عاصى بحنان : اهدى يا فيروز اهدى انا هجبلك حقك من الزبا*لة ده

فيروز وعيت لنفسها و بعدت عنه

عاصى وقف قدام أوضة فيروز لحد ما لبست

فيروز خرجت و ادته الجاكت

فيروز : شكرا

عاصى : على ايه ده انا المفروض اشكرك و اعتذرك

فيروز : انا على ايه انا معملتش حاجه

عاصى : انك وفقتى تهتمى بيا و انا اسف يا فيروز المفروض احميكى انا هخلى الحرس يجيبه حالا

تلفون عاصى رن و جابوا حسن

عاصى : ادخلى اوضتك يا فيروز و اوعى تطلعى

عاصى نزل و كانت ميسون مشيت

هاشم: فى ايه يا عاصى انت بقيت غريب الايام ديه

عاصى : لا غريب ولا حاجة اقعد و انا هرجعلك بعد شوية

هاشم قعد تحت

فيروز فوق افتكرت انهم مشبوا و قررت تنزل شوية لأنها كانت خايفة و مش عايزة تقعد لوحدها

فيروز اول ما نزلت لقيت هاشم

هاشم جرى وقف قدامها

هاشم : انتى اسمك فيروز

فيروز هزت راسها بأنه صح

هاشم : وانا هاشم ابن عم عاصى انتى تعرفيه منين و لا انتى مين يا قمر

فيروز سكتت

هاشم : مش عايزة تقولى خلاص سيبك طب انتى تعرفى عاصى بقالك كتير

فيروز هزت راسها بأنه لاء

هاشم : هو انتى خارسة عمالة تهزى فى راسك ما تتكلمى كده

فيروز : انا لازم اطلع عمو لو شافنى هيزعل و طلعت تجرى

هاشم : عمو والله يا عاصى و بيتقالك يا عمو

عاصى بعد شوية جاله و حكى لهاشم على اللى حصل

هاشم : ايه ازاي تخليها قاعدة معاك و لسه عايز تقعدا معاك انت حصل لمخك حاجة يا عاصى

عاصى : اتلم يا هاشم مش معنى انى بحكيلك على كل حاجة تسوق فيها

هاشم : المفروض تشوف حد من أهلها و تروح لهم انت مقعدة عندك ليه هتوصل لايه البت باين عليها صغيرة
يا عاصى

عاصى : ملهاش مكان تانى يا هاشم

هاشم : و من امتى الحنية ديه ده انت كل يوم كنت مع بنات ش'كل و قبل ما اليوم يخلص كنت بتر*ميها و
تشوف غيرها ايه اللى جد

عاصى : مش عارف يا هاشم

هاشم : انا افولك انت مقعدا ليه انت قولت حاجة جديدة عليك و لما توصل للى عاوزه و تزهب هتر*ميها بس
شكلك لسه موصلتش علشان كده لسه قاعدة

عاصى : لاء بجد يا هاشم انا خايف عليها

هاشم : خايف عليها ايه بقى عاصى بيخاف على حد انت بتضحك عليا لو فعلا زى ما بتقول كان ممكن تشوفلها
مكان و تعيشها فيه مش تقعدا معاك فى نفس المكان و تقولى خايف عليها يا حنين طب لو كنت تعرف ما كنت
شوف ابن عمك معاك شكلها قطة و حلوة يا عاصى ما تبعتهالى بعدك

عاصى راح ضر*به بالبوكس: هاشم مسمعش بتتكلم عليها نص كلمة فاهم

هاشم : انت بتضربنى علشان واحدة من الشارع

عاصى : هاشم بقولك اسكت مش عايز اخسرك

هاشم: انا هسكت بس بكرة هفكر انى كنت صح

عاصى فضل طول اليوم يفكر فى كلام هاشم و بيفكر فى فيروز

بليل عاصى اتسحب لاوضتها بعد ما نامت و كانت نايمة و مكنتش متغطية كانت اخده راحتها فى اللبس
شويتين ظنا منها ان عاصى مش هيدخل زى ما وعدا

عاصى واقف و عمال يختلس النظر إليها و هى نايمة فى هدوء و شكلها عامل زى الملائكة و كان شعرها
مغطى وشها

عاصى قرب منها و بدا براحة يشيل شعرها من على وشها و يبحرك ايده على ملامحها بهدوء

فيروز فجأة بدأت تعيط لأنها كانت بتشوف كابوس

فيروز فجأة صحيت و كانت بتصرخ

عاصى : انتى كويسة

فيروز مش قادرة تتكلم و عمالة تعيط

عاصى اهدى و استعيذى بالله ده حلم

انا هجبلك عصير يهديكى

عاصى نزل المطبخ حضر عصير و حط فيه منوم و راح طلع لفيروز

فيروز لبست و اتخضت انه كان فى الأوضة

عاصى خبط و فيروز من على الباب

عاصى : اتفضلى اشربى

فيروز : شكرا خلاص انا هنام

عاصى : مش هدوقيه حتى ده انا عملهولك بايدى

فيروز اخدت العصير و بدأت تشرب

و كان عاصى بيبص بخبث و مبسوط

فجأة

استوب

فيروز اخدت العصير و بدأت تشرب

و كان عاصى بيبص بخبث و مبسوط

فجأة فيروز وقع من ايدها العصير غصبا عنها بسبب انها حسيت بدوخة بسبب المنوم لانه مفعوله قوى

فيروز كانت هتقع بس عاصى مسكها و حطها على السرير

و راح دخل دكتورة نسانية لفيروز

الدكتورة خرجت

عاصى : ها ايه

الدكتورة : تمام يا عاصى بيه

عاصى : يعنى هى بنت ولا لاء

الدكتورة : بنت ايوة

عاصى : متأكدة

الدكتورة : ايوة يا عاصى بيه ده واضح جدا

عاصى : تمام شكرا يا دكتورة

فيروز كانت لسه نايمة بسبب المنوم

عاصى دخل لفيروز و قعد جنبها و بدا يملس على شعرها

عاصى : انا اسف يا فيروز بس كان لازم اتأكد ممكن لأن كل البنات اللي شوفتهم مش زيك انا بحبك يا فيروز معرفش امتى بس حاسس انك بقيتى ملزمة منى و حاجة تخصنى و مش عايز ابعدها و بعدين اتأكد انه غطها كويس و خرج لاوضته و نام

فيروز تانى يوم الصبح حضرت الفطار

فيروز: هو مفيش حد هنا فى البيت

عاصى : اصل مش بحب احس ان فى حد عايش معايا مش باخد راحتى مفيش حد بيقتد يعنى تعود

فيروز حسيت انه يقصده و انه ممكن يكون مضايق من وجودها

عاصى : مش قصدى انتى طبعاً يا فيروز انا اقصد الخدم ملهمش امان لكن انتى انا حاسس ان البيت نور بيكى ده كفاية انك اول حاجة اشوفها الصبح ده الواحد معه قمر

فيروز : هو انت مش مضايق من وجودى

عاصى : لاء بالعكس ديه احلى حاجة حصلتلى انت خلاص هترجعى المدرسة تانى

فيروز : بجد شكرا اوى يا عمو

عاصى : مفيش شكر و أسمى عاصى بلاش عمو انتى محسسانى انى عجوز

فيروز : لاء مش قصدى طب ممكن اقولك يا ابيه يعنى احسن من عمو

عاصى : و فيها ايه لو قولتى أسمى

فيروز بصت بخوف

عاصى : خلاص ابيه احسن من عمو عقبال ما تقولى عاصى كده

فات ٦ شهور و فيروز اتعودت على عاصى و هو اتعود على وجدها فى حياته فى الفترة ديه اتغير كثير عن الاول بقى بيخلص شغل و يرجع على البيت علشان ميسبش فيروز لوحدها

فى يوم عاصى رجع مضايق من الشغل

فيروز : مالك يا ابيه مضايق ليه

عاصى : فى مشكلة يا فيروز

فيروز : مشكلة ايه خير فضفض ان شاءالله كل حاجة ليها حل

عاصى : فيروز انا...

قطع صوت الباب

و كان هاشم و المأذون

هاشم : قولتها يا عاصى

عاصى منزلة راسه

هاشم : او مال هتقولها امتى المأذون بره

عاصى : جبت المأذون مش قولتك الاول هاخذ رايبها

فيروز خرجت لهم بالقهوة

فيروز : ازيك يا ابيه هاشم

هاشم : ازيك يا قمر تعالى يا فيروز انا عايزك

فيروز جت و قعدت جنبه

فيروز : خير يا ابيه هاشم

هاشم : انا.....

استوب

يا ترى فيه ايه

هاشم : ازيك يا قمر تعالى يا فيروز انا عايزك

فيروز جت و قعدت جنبه

فيروز : خير يا ابيه هاشم

هاشم : انا يا فيروز جاى اقولك انك يعنى انتى و عاصى عايشين فى نفس البيت و ده ميصحش و الناس بدأت تلاحظ و تتكلم (مين افتر انه عايز يتجوزها) □

عاصى : هاشم اسكت و اخرس متكلمش

هاشم : انت عارف الحل التانى يا عاصى اختار

فيروز: هو انا ممكن بس استنى و الصبح همشى

عاصى : لاء طبعا يا فيروز انتى مش هتمشى انا مش هسمح انك تبعدى

هاشم : فعلشان انتى بنت و مش عايزين حد يقول عليكى كلمة و نحرس لسان الناس و كمان كده شغلنا بيتاذى من الكلام ده يا فيروز

فيروز بدأت تعيط : انا اسفة ليكوا

عاصى : هاشم اطلع بره

عاصى طلع مندبل و مسح دموعها

عاصى : بتعيطى ليه دلوقتى

فيروز : علشان انت كنت كويس معايا و طلعت مصدر مشاكل ليك و لشغلك انا لازم أمشى يا عاصى

عاصى : قولتلك مش عايزك تبعدى انتى ليه مش فارق معاكى

فيروز : علشان خايفة على مصلحتك و لو بعدى فى مصلحتك هاجى على نفسى و ابعده

عاصى : ما هو انا فكرت فى حل بس لازم اخذ رايك

فيروز : خير يا ابيه

عاصى : اننا نتجوز يا فيروز و انا او عدك مفيش حاجة هنتغير و هتفضلى على راحتك

فيروز : و انت ذنبك ايه تخلى واحدة زى اهلها بعوها على ذمتك انا مش اد المقام يا ابيه

عاصى : ايه الكلام ده ازاي بتفكري كده ده مش كلامك يا فيروز فيه ايه

فيروز :ديه الحقيقة(و افكرت كلام ميسون ليها و هى بتقولها ان عاصى شايفها كخدمة له)

عاصى : فيروز انتى متغيرة فيه ايه

فيروز : مفيش حاجة يا ابيه انا بس بستاذنك ابات بس الليلة لحد الصبح

عاصى : قولت مفيش مرواح فى حته و المأذون بره يا فيروز

فيروز بدموع

عاصى مسك ايديها و بص فى عنيتها

عاصى : مش عايز ابعده عنك يا فيروز و حياتى عندك وافقى على الحل ده

فيروز : حاضر يا ابيه

و كتبوا الكتاب و فيروز وكلت هاشم و جابوا اتنين شهود

بارك الله لكما وبارك عليكما وجمع بينكما في خير

فيروز سمعت الكلمة ديه و كانت خايفة و متلغطة و عايزة تعيط من الخوف من اللي جاى و من كلام ميسون

هاشم : مبروك يا عاصى

عاصى بفرحة : الله يبارك فيك

و هاشم مشى مع المأذون

عاصى قعد جنب فيروز

عاصى : انا مش مصدق يا فيروز

فيروز : انت ليه يا ابيه مش عايزنى ابعدي عنى انت عارفنى من قريب و مش حد من قريبك ولا اى حاجة ليه

عاصى : انتى متعرفيش يا فيروز انتى بنسبالي ايه

فيروز بدموع : حد بتعطف عليه صح

عاصى باستغراب : اعطف عليه اسكتى يا فيروز علشان مزعلكيش على الكلام لاهبل ده

فيروز قامت دخلت اوضتها و قعدت تعيط

عاصى بره مش فاهم ليه فيروز بتتعامل كده و ليه حاطة حاجز بينهم فى التعامل و هو طول الوقت بيحاول يقرب و يحببها فيه و لكن كان زعلان لما حس بخوف فيروز منه و نزل و فاليوم ده رجع يشرب تانى و رجع البيت مش شايف قدامه و مش مركز خالص و دخل لفيروز و كانت نايمة قرب منها

عاصى قاعد بيتامل فيروز و بدا يفتكر لما خافت منه و كلامها

عاصى : فيروز انتى ليه قولتى كده انا خوفتك فى ايه ردى عليا

فيروز صحيت من صوته و اتخضت لما شافته و خافت منه اكثر

فيروز : ابيه بتعمل ايه هنا

عاصى : انتى ليه بتبعدى يا فيروز ليه خايفة منى انا عملتك حاجة ضايقتك ده انا عايز رضاكى يا روز و راح قرب منها و سحبها فى قب*لة على خدها و تحولت إلى قبلا*ت كثيرة متفرقة على وجهها و هى بتحاول تبعد و لكن عاصى مكش فى وعيه وقتها

فى الصباح

عاصى صحى و ماسك راسه من الصداع

عاصى : ايه ده ديه مش اوضتى و بدا يبص حوليه انصدم لما لاقى فيروز نايمة جنبه و هدومها متق*طعة و فى د*م على السرير

عاصى بصدمة بص لفيروز و لنفسه

عقله : انت عملت ايه انا مش فاكرا حاجة

استوب

عاصى : بس انا مش اخوكى يا فيروز انا بقيت جوزك

فيروز وشها احمر من الكلمة

عاصى احب انه يخليها تعرف اكثر علشان يشيل حاجز الخجل بينهم : و المفروض فى حاجات تحصل بيننا و
انك مثلا تنامى معايا فى أوضة واحدة انا و انتى و بس

فيروز اتكسفت و كأنها فقدت القدرة عن الكلام

عاصى : انا هقوم البس ويلا علشان المدرسة يا فيروز

فيروز قامت و لابست

عاصى وصلها و فيروز نسيت كتاب فى العربية رجع علشان يدهولها

انصدم من واحد (مروان) واقف مع فيروز

مروان : بكرة تخلصى منه و نتجوز يا روز انا بحبك

فيروز بكسوف ضحكت

عاصى فجأة

استوب

نزلت بارت كمان انهاردة تعويض عايضة تفاعل على اخر بارتين هرجع انزل بانتظام

اسفة مرة تانية على التأخير

مروان : بكرة تخلصى منه و نتجوز يا روز انا بحبك

فيروز بكسوف ضحكت

عاصى فجأة راح شد فيروز بغضب ورا ضهره و مسك مروان ضر*به و الناس اتلمت و خلصت مروان من ايد
عاصى

عاصى : إياك اشوفك بتقربلها فاهم ديه مراتى

مروان : مش كل حاجة تقدر تشتريها بفلوسك

عاصى جيه يضر*به تانى لكن الناس مسكه و فجأة فيروز اغمى عليها من الخوف

عاصى شال فيروز و روحوا

فيروز صحيت لقيت عاصى قاعد قدامها فى هدوء خلاها تترعب منه

فيروز بخوف : اب اب ابيه انا .. انا هفهمك

عاصى قام و قعد على السرير

عاصى : تفهميني ايه انا الغلطان افكرتك غيرهم طلعتى او** منهم افكرتك مش فاهمة حاجة طلعتى بتلعبى بيا انتى مشفتيش منى غير كل حنية و حب بس من دلوقتى انا هوريكى يا فيروز ازاي تلعبى عليا

فيروز : والله انت فاهم غلط انا كنت هرد عليه و همشى الشخص ده بيعترض طريقى والله عمره ما قدر يقف معايا

عاصى : ده انا شايفك و انتى بتضحكيلوا و بيقولك تطلقى و بيحبك ايه كل ده كذب

فيروز : والله ما ضحكت يا ابيه انا كنت ببصلك انا شوفتك وقتها

عاصى : و عرف منين اننا اتجوزنا و انى اشتريتك بفلوسى

فيروز انصدمت من كلمته : لاء يا عاصى انا مش بكلمه بس الولد ده كان بيحاول معايا اكرت من مرة و انا بصدده و هو بيعرف من زميلاتى بيفضلوا يكلمونى و اكتشفت انهم بيقولوه و فعلا انا نسيت انى هنا بفلوسك يا عاصى بيه

عاصى : فيروز انا مقصدش ده بس هو قال كده يعنى اقصد يعرف عنك تفاصيل كتير لكن انا مقصدش

فيروز : ديه الحقيقة و انت عندك حق

عاصى : انا هنقلك من المدرسة ديه و الولد ده مشفكيش واقفة معه تانى فاهمة

فيروز : فاهمة يا عاصى بيه

عاصى : انا جوزك قوليلى عاصى ايه بيه ديه انا مش فاهم ليه مصممة تبعدى و تحطى بينا حواجز

فيروز بدموع : انت ليه مخليني هنا ليه عايز منى ايه

عاصى : انا بحبك يا فيروز بحبك اوى كمان

فيروز بدموع : لاء يا ابيه انت عايز جس*مى انا عرفت كل حاجة و لما تزهدق هترمينى انا بك*ره نفسى

عاصى : مين قالك كده انا لو فعلا كده مكنتش استنيت كل ده و انتى بقيتى حلالى لكن انا مش كده يا فيروز و انا ارهن اصلا لو انتى فاهمة اللى بتقوليه

فيروز : لاء انا فاهمة كويس

عاصى قرب منها لدرجة ان انفاسها مختلطة بانفاسه: بجد فاهمة

فيروز اتكلم بقى بيقع من على لسانها و متنحة

عاصى : مش قولتى انك فاهمة

فيروز و الدموع متحجرة فى عينها : انا انا مكنتش اقصد

عاصى بعد حجابها و ظهر شعرها : انا اسف يا فيروز لو خوفتك لكن بجد انا بحبك باحاول مخليكيش تخافى منى ولا تكونى فاهمة انى عايزة استغلك

فيروز : بجد يا ابيه

عاصى : بجد يلا علشان نتغدى انا هاخذ اجازة انهاردة

فيروز بتعدل حجابها خلاص انا نازلة حالا

عاصى : على فكرة عادى انى اشوف شعرك متكسفيش منى و خرج

فيروز كانت هطير من الفرحة لما عاصى اعترفها بحبه

و جيه رسالة من ميسون

ميسون : فيروز اوعى تصدقى عاصى انا اعرفه اكثر منك ده يا ياما عشم بنات و ضحك عليهم

فيروز : مش حاسه يا ميسون ممكن يكون اتغير و بقى طيب

ميسون : اسمعى منى ده كداب و لو مش مصدقانى ده امبارح هاشم كان بيقوله فيروز كبيرة و مينفعش تقعد معاك كده عارفة قال ايه قال انك بنسباله رخي*صه و انه مش مهم عنده سمعتك اصلا

فيروز : يعنى اعمل ايه

ميسون بخبت : بقولك ايه لى هدومك و تعالى عيشى معايا

فيروز : و ابيه هقوله ايه

ميسون : متخافيش لكن بجد يا فيروز انا خايفة عليكى انتى زى اختى

فيروز : مش عارفة يا ميسون مش حاسه

ميسون : براحتك انا بيتى مفتوحك دايم

فيروز نزلت تحت سمعت عاصى بيتكلم فى التليفون

عاصى : قولتك بلاش الجوازة ديه بقولك ديه رخي*صه ديه بقرشين تتباع هرمىها بقولك

فيروز سمعت الكلام ده و قلبها انك*سر

استوب

عاصى : قولتك بلاش الجوازة ديه بقولك ديه رخي*صه ديه بقرشين تتباع هرمىها بقولك

فيروز سمعت الكلام ده و قلبها انك*سر

و كان عاصى بيكلم واحد صاحبه اتجوز رقا*صه

فيروز نزلت و قعد ياكل و هى ماكلتش

عاصى : فيروز انتى مش بتاكلى ليه

فيروز : لاء عادى باكل

عاصى : انا ناوى بما انك اخدتى الاجازة، نساقر نغير جو ايه رايك

فيروز بفرحة طفولية : نساقر بجد

عاصى : ايوة يا روزتى جهزى نفسك بكرة

فيروز : بس هو ايه المناسبة

عاصى : بمناسبة انك طول السنة كنتى بتذاكري و مجتهدة

فيروز : شكرا يا ابيه انا طلعة انام

عاصى : طب ما تقعدى معايا شوية لسه بدرى

فيروز بابتسامة خفيفة و قعدت رغم ان جواها منهارة و عايضة تقول كلام كتير بس بتحاول تتماسك علشان تمشى الصبح من غير ما يعرف

عاصى : شوفتى عارفة طارق صحبى اتجوز رقا*صه كنت لسه بكلمه و بحذره منها

فيروز : انت كنت بتكلمه دلوقتى

عاصى : ايوة قافل معه قبل ما نتعشى

فيروز عنيتها لمعت من الفرحة انه مكنش يقصدها

فيروز : ايه رايك نعمل فشار و نتفرج على فيلم سوا

عاصى : بجد هتسهري

فيروز بفرحة : ايوة

عاصى : ماشى تعالى نعمل الفشار سوا

دخل المطبخ معها

و هى وقفة مستنية الفشار يخلص

فيروز : ابيه هو انت ليه متجوزتش كل ده

عاصى : نعم و انا ايه دلوقتى

فيروز : اقصد جواز بجد يعنى

عاصى : ملكتش حد مناسب و على فكرة جوازنا ده بجد

فيروز : لاء مظننش

عاصى : ليه بتقولى كده

فيروز : يعنى احنا اتجوزنا اصلا علشان كلام الناس و اصلا ابيه هاشم هو اللى أصر على الجواز و انك يعنى مكنتش موافق

عاصى : مين اللى مكنش موافق مين الأهل اللى قالك الكلام ده و هاشم مين اللى أصر و كمل هو بيقترب منها اكثر على فكرة بقى انا كنت عايز الجواز ديه اوى كمان و انا اتجوزتك علشان....

فيروز حطت ايديها على بقه

فيروز : متقولهاش لو مش حاسس مش لازم تقولها مش عايزاك تجبر بخاطرى

عاصى : اجبر ايه انا لو مش حاسس مش هتجوزك يا روز ... انا بحبك

تليفون من هاشم

عاصى : خير

هاشم : الحق فى مصيبة

عاصى : فى ايه

هاشم : حد بلغ انك متجوز قاصر

استوب

هاشم : الحق فى مصيبة

عاصى : فى ايه

هاشم : حد بلغ انك متجوز قاصر و الموضوع وصل للشركة اللى داخلين معها المناقصة

عاصى : انت بتقول ايه مين عمل كده

هاشم : معرفش انا لسه الخبر وصلنى لازم نلاقي حل بسرعة

عاصى : اقل و تعالى بسرعة و قفل مع هاشم

فيروز : فى ايه يا ابيه

عاصى : متقلقيش مشكلة صغيرة اطلعى انتى بس علشان هاشم جاى متنزليش

فيروز : حاضر

هاشم جيه و قعد مع عاصى

عاصى : مين اللى بلغ

هاشم : اللى عرفته ان الخبر وصل للشركة المنافسة بس لسه محدش بلغ رسمى بس اكيد هسوميك و صاحب الشركة اللى اتصل بنفسه و كان صوتته فى نبرة تهدد*يد

عاصى : مين صاحب الشركة قولتلى

هاشم : كريم الالفى ما انت عارفه

عاصى : ايوة اعرفه ايه الحل دلوقتى

هاشم : هو فى حل بس مش عارف هتوافق ولا لاء

عاصى : قول

هاشم : كريم عنده اخت اسمها هند وانا عارف انكم زمان كنتوا بتحبوا بعض فأنا بقول انك لو اتقدمت لاخته المناقصة اصلا هتبقى فى جيبك و اكيد مش هيسجن جوز اخته ساعتها

عاصى : الموضوع ده قديم اصلا

هاشم : بس اللي سمعته انها لسه مرتبتطش و شكلها كده لسه فى امل و مستنيك

عاصى : انت بتقول ايه انا مش هتجوز تانى

هاشم : فكر ديه فى مصلحتك انت و فيروز لو كريم بلغ ساعتها انت هتسجن و فيروز هيوذوها الاحداث لان ملهاش اهل

عاصى : انت بتقول ايه اكيد فى حل تانى

هاشم : انا قولتلك الحل لكن الحل التانى انك تطلق فيروز و هى تعيش فى مكان تانى

عاصى : انا مش هطلق ولا هتجوز شوف حلول تانية

هاشم : انا بتكلم بالعقل اجيب حلول تانى منين اسحر ولا ابوس ايد كريم انه ميسجنكش

عاصى : لم لسائك انا مش ناقص و على اخري

هاشم : طب و بعدين لازم نلاقي حل بسرعة

عاصى : انا لو عرفت اللي نشر الخبر مش هرحمه من تحت ايدى

هاشم : احنا دلوقتى فى المشكلة الاصلية بلاش تروح للفروع اللي سرب الخبر هنعرفه اكيد بس هنعمل ايه انا شايف على الاقل تخطب هند لحد ما نشوف حل

عاصى : مش عارف

هاشم : هى فيروز فضلها اد ايه و تتم ١٨

عاصى : ٩ شهور

هاشم : احنا ممكن نخلى ديه فترة الخطوبة و بعدين تعمل اي مشكلة أو تكرر*ها فيك و تفركش و ساعتها مش هيكون فى مشكلة

عاصى : انت شايف كده

هاشم : يا اما نطلق فيروز

عاصى : قولتك مش هطلق

هاشم : يبقى زى ما قولتك

عاصى : خلاص

هاشم : بس لو كده كريم اكيد مش هيوافق ان اخته تبقى زوجة تانية

عاصى : يعنى اعمل ايه

هاشم : لازم تقول قدامهم ان فيروز وضع مؤقت و انكم هتطلقوا علشان يوافق على الخطوبة

عاصى : حاسس انك هتغرقنى

هاشم قام و مشى

فيروز كانت واقفة و سمعت كل الكلام و لسه هتمشى عاصى مسكها من وسطها

فيروز بدموع : سبنى يا ابيه انا قولتك من البداية أمشى و بلاش مشاكل انا كل شوية بكون سبب فى حاجة تضايقتك انا مستهلش يا ابيه تمسك فيا ولا استهل حنيتك كفاية

عاصى : انا قولتك عمرى ما هسيبك و انتى تستهلى كل حاجة حلوة يا روزتى و انتى ليه أسهل ما عندك تمشى فيروز هو انا ينسالك ايه

فيروز بدأت تدمع و تعيط

عاصى : ردى عليا فيروز انتى بتحبينى اصلا

فيروز مشيت و سابته و دخلت اوضتها

عاصى دخل الأوضة وراها

عاصى : فيروز انا مش هسيبك قولى

فيروز..... :

عاصى وصلها بصدمة و ذهول □

استوب

اسفة كان المفروض ينزل امبارح بس حصلتلى شوية حاجات معرفتش انزله امبارح

عاصى : ردى عليا فيروز انتى بتحبينى اصلا

فيروز مشيت و سابته و دخلت اوضتها

عاصى دخل الأوضة وراها

عاصى : فيروز انا مش هسيبك قولى

فيروز : مش عارفة يا ابيه انا بحبك ولا لاء

عاصى يصلها بصدمة و ذهول □

عاصى : يعنى ايه مش عارفة يا اه يا لاء ردى

فيروز : انا بحبك زى اخويا و ابويا و...

عاصى قاطعها قبل أن تكمل : خلاص يا فيروز انا اسف انى غصبت عليكى

فيروز كانت هتتجرا و تقوله حبها بس هى خايفة

عاصى : انتى عرفتى انى هخطب هند

فيروز : انت وفقت

عاصى : ابوة خلاص مش انتى عايزة تشوفينى مبسوط

فيروز : الف مبروك يا ابيه انا طالعة انام

عاصى : تصبحي على خير

فيروز بتحاول تخفى دموعها : و انت من اهله

فيروز طلعت اوضتها و هى حاسة ان قلبها هينف*جر من القهرة و انها عايزة تنزل تعترف لعاصى بحبها و انها لازم تتشجع لاقيت ميسون بعثها

ميسون : شوفتى عاصى يا فيروز هيتجوز هند الالفى بنت من عائلة كبيرة و كمان عاصى بيحبها من زمان بس هو كان بيكبر فى الوقت ده فمقدرش يكمل معها غير لما كبر و عمل اسمه

فيروز : عرفت انا عايزة انام يا ميسون سلام

ميسون : سلام

فيروز جالها الفضول تفتح اكونت هند تشوف فضلت تقلب فيه ساعة و لقيت صورة قديمة لعاصى و هو متصور معها و كلام حب كتير لهند و حاجات كتير وجع*ت قلبها و ك*سرته

فيروز حاست انها عايزة تصرخ و تعيط و تطلع تواجه عاصى و تعترف له بحبها و انه فهم غلط فقررت تضبط شكلها و متبينش انها عيطت و لأول مرة تسبب شعرها قدامه و راحت تتسحب من اوضتها و دخلت اوضته براحة تشوفه و هو نايم دخلت لاقيته نايم على السرير فتسحبت و بدأت تقرب منه بهدوء علشان ميحسش بيها و شافته و هو بيتقلب و واخذ راحته شوية فى اللبس و مكنش لابس تيشرت

فيروز لسه هتخرج لاقت عاصى شدها و بقت فى حضنه

عاصى : كنتى جاية اوضتى ليه يا روز

فيروز : اصل انا ... انا كنتاسفة هخرج

عاصى وهو بيزح خصلات شعرها : شعرك حلو اوى

فيروز اتكسفت

عاصى بص على شفائفها بتركيز و قرب منها اكر

فيروز بصت فى عيونه

فيروز : انا عايضة اقولك حاجة

عاصى وهو بيلعب فى شعرها: قولى

فيروز : انا ... انا بح...

التلفون رن مقاطعا فيروز

عاصى قام يشوف مين و كانت هند

فيروز انصدمت لما شافت انه مسجل الرقم و انها بترن عليه فى وقت زى ده

فيروز بصت لعاصى

و انصدمت انه رد

استوب

قولولى رايكم فى الكومنتات □□□□□

اسفة على التأخير بس خلاص رجعت و هنزل تانى بانتظام

عاصى قام يشوف مين و كانت هند

فيروز انصدمت لما شافت انه مسجل الرقم و انها بترن عليه فى ولت زى ده

فيروز بصت لعاصى

و انصدمت انه رد

عاصى : الو ازيك

فيروز بصاله بصدمة و الدموع متحجرة فى عينها

عاصى بعد الموبيل و بصوت واطى

عاصى : فيروز اطلعى يلا نامى

فيروز : بس انا كنت عايزة اقولك حاجة

عاصى : مش فاضى دلوقتى يلا بعدين بقى

فيروز قامت و قفلت الباب وراها و طلعت اوضتها منهارة

تانى يوم الصبح بتتقلب لقبت عاصى نايم جنبها

فيروز اتخضت و قامت فجأة بتصرخ

عاصى قام بفزع

عاصى : فى ايه

فيروز بتلم الملاية عليها : انت ايه دخلك اوضتى

عاصى : و فيها ايه طب ما انتى دخلتى اوضتى امبارح كنتى عايزة تقولى حاجة امبارح

فيروز : خلاص مفيش

عاصى : لاء فيه مالك

فيروز : لاء ما انت كنت مشغول بليل

عاصى ببرود علشان يغصها : ايوه فعلا و بقيت فاضى دلوقتى تقدرى تقولى

فيروز : الحاجة بتفقد معناها لو متقاتلتش وقتها مش هيبقى ليها لازمة

عاصى قرب منها : ليه كنتى هتقولى ايه

فيروز: ابعد انت دلوقتى خاطب

عاصى : ما انتى مرأتى أقرب براحتى

فيروز: لاء مش براحتك و انت اصلا شايفتى مراتك طب و هند

عاصى لاستفزازها : هند ديه حاجة تانية غيرك

فيروز : طلقنى انا عايزة أمشى من هنا

عاصى : انسى الكلمة ديهانا عايز اعرف كنتى جاية اوضتى بليل ليه

فيروز : عايز تعرف ليه ما انا مش مهمة

عاصى : متغيريش الكلام

فيروز : مبقاش له لازمة كلامى اللى كنت عايزة اقوله بليل كفاية هند تسمعها و فيروز لاء.... بعد اذنك انا عايزة اغير و اخرج اتفضل

عاصى : رايحة فين على الصبح كده انتى فى اجازة

فيروز : مش مهم تعرف بعد اذنك

عاصى : يعنى ايه مش مهم اعرفهتروحي فيناقولك مفيش نزول اصلا

فيروز : انا عايزة انزل

عاصى بغضب :فيرووووووز متعنديش و اترزعى مش عايز كلام كثيرانتى متغيرة ليه بقيتى بتخبى فى ايه عايزة تروحي فين

فيروز : انا كنت عايزة اروح لبابا و ماما بقالى كثير مروحتش

عاصى : حاضر

فيروز : بجد

عاصى : ايوة بس مش انهاردة

فيروز : ليه

عاصى : نازل انهاردة مع هند اتفقت معايا امبارح

فيروز : بجد والله

عاصى : ايوة فى حاجة

فيروز : لاء ابدأ بس زى ما قولتلك انا هروح مش هستنى

عاصى : عايزة تسفرى لوحدك

فيروز :ايوة فى حاجة

عاصى : نعمممممم ده انا مش بخليكى تنزلى فى حته لوحدك تقولى عايزة تسفرى لوحدك

فيروز : مش انت هتروح لخطبتك سبنى فى حالى بقى

عاصى :بت انتى انا صبرى نفذ عليكى مش هفضل احبك طول النهار انا نازل و هقولهم بره متخرجيش تمام و اتعشى انا هتاخر انهاردة و قام عاصى من على السرير بغضب

فيروز مستغربة ان عاصى فجأة نسيها و اهتمامها بيها قلاتغير مبقاش زى الاول

على بلبل

هاشم بيخبط

فيروز فتحت الباب

هاشم اتخض لما شاف فيروز معيطة

هاشم : مالك يا فيروز انتى كويسة

فيروز: لاء يا ابيه انا مش عارفة اعمل ايه

هاشم: مالك بس

فيروز: او عدى متقولش لحد ده سر مش لايقة حد غيرك اقوله

هاشم: او عدك مش هقول لحد مالك بقى

فيروز حكته كل حاجة و انها بتحب عاصى بس خايفة و على هند

هاشم: قومي البسى

فيروز: هنروح فين

هاشم: انتى عارفة فين عاصى دلوقتى

فيروز: لاء فين

هاشم: بيقرا فاتحة هند انا و انتى هنروح

فيروز: بلاش يا ابيه

هاشم: عاصى لازم يفهم انك قوية لو فضلتي تعيطى عمره ما هيهتم يا فيروز انا اخوكى و هفضل فى ضهرك و انا معاكى يلا قومي البسى

فيروز: حاضر

هاشم: ممكن سوال

فيروز: اتفضل

هاشم: انتى ليه طالما بتحبى عاصى مقولتلوش على فكرة هو بيعمل كده علشان هو فكرك فعلا مش بتحبيه

فيروز: لاء يا ابيه هو بيحب هند و بيعمل كده بإرادته بقى بيعملنى وحش اوى

هاشم: طب يلا البسى

فيروز قامت لبست و راحت مع هاشم

فى قصر كريم الالفى

عاصى قاعد بيضحك و يببص على هند اللى باين عليها الفرحة

هاشم دخل

عاصى: اخيرا جيت كنت فكرك مش جاى

هاشم: ازاي ماجيش هي بس اللى اخرتنى

عاصى: هي مين و بص لاقى فيروز دخلت ورا هاشم

عاصى بغضب يحاول اخفائه: هاهah

و فجأة لقي كريم رايق ناحية فيروز

و فجأة لقي كريم رايق ناحية فيروز

هاشم جرى وقف مع فيروز

فيروز كانت لابسة فستان بيح ستان رقيق و طرحة نفس اللون

هاشم : ازيك يا كريم

كريم : ازيك يا هاشم منور

هاشم : بنورك

كريم : مش تعرفنا

هاشم : اه ديه ..ديه قريبة عاصى فيروز

كريم مد ايده يسلم و فيروز مدت ايديها راح باسها رقة :تشرطنا يا آنسة فيروز

فيروز بعدت ايديها بسرعة بكسوف : شكرا

عاصى عينه اتسعت لما كريم باس ايديها

هاشم اخذ فيروز و قعدوا

شوية و لقوا عاصى جيه عليهم

عاصى : فيروز ايه اللي جابك هنا

فيروز : ابيه هاشم جيه و اخدنى

عاصى : و انتى تخرجى ازاي من غير ادنى انتى و ازاي سمحتى لكريم بيبوس ايديك يا هاشم ليه مش متجوزة
ولا انا مش مالى عينك

فيروز باستهزاء : روح لخطبتك علشان محدش يلاحظ حاجة

عاصى : حسابنا فى البيت يا فيروز و بص لهاشم نظرة صارمة وراح لهند

هند : مالك يا حبيبي متعصب ليه و مين اللي مع هاشم ديه خطبته

عاصى : لاء مش خطيبة هاشم

هند : او مال مين

عاصى : هقولك بعدين يا هند

هند : طب يلا نرقص

عاصى : يلا

عاصى قام رقص مع هند و بدأت الناس تشاركهم فى الرقص و هاشم قام رقص مع بنت و ساب فيروز قاعدة لوحدها

كريم جيه قعد معها

كريم: ازيك يا فيروز

فيروز : الحمدلله و حضرتك

كريم: حضرتى؟؟ قوليلى كريم او كيمو

فيروز : حاضر يا كريم

كريم : مكنتش اعرف ان اسمى حلو كده

فيروز اتكسفت و وشها احمر فشكلها بقى اجمل و شد كريم اكثر

كريم : انتى عندك كام سنة

فيروز : ١٧ سنة

كريم : ٢٥ سنة

فيروز : العمر كله

كريم : تسلميلى

فيروز اتكسفت اكثر

كريم : ما تقومى نرقص معهم

فيروز: لاء شكرا مش بعرف ارقص اصلا بلاش

كريم : انا معاكى تعالى بس

واخذ فيروز و حط ايده على خصرها

لاقى عاصى ببشدة فيروز

عاصى مسك كريم من هدومه..... :

كريم بصدمة هو و هند

استوب

كريم : ما تقومى نرقص معهم

فيروز: لاء شكرا مش بعرف ارقص اصلا بلاش

كريم : انا معاكى تعالى بس

واخذ فيروز و حط ايده على خصرها

لاقى عاصى ببشدا فيروز

عاصى مسك كريم من هدومه : ابعده عنها.... فيروز لاء كله الا هي فاهم كله الا مرا.....

هاشم مسك عاصى قبل ما يكمل و يبون كل حاجة

كريم بصدمة هو و هند

هاشم : معلىش يا جماعة اصل انتو عارفين عاصى راجل دمه حامى بيغير على قاربتة أصله صعيدي بقى معلىش
يا كريم

كريم : حصل خير

عاصى ببص بيدور على فيروز بعينه اختفت

عاصى : هاشم فين فيروز

هاشم : مش عارف هروح اشوفها

عاصى : انا هروح اشوفها

هند : تروح فين و المعازيم مش كفاية اتخنقت انت مش محترم مشاعري ليه يا عاصى انهاردة قراية فاتحتنا

عاصى : مش وقت خناق يا هند و سابها و راح يدور على فيروز

فيروز ماشى فى الشارع مش عارفة هتروح فين و عمالة تعيط

عاصى فضل يدور عليها فى القصر

كريم راح مع هاشم يدوروا عليها بره

كريم ركب عربيته و طلع يدور عليها و هاشم برده و كل واحد بيدور فى اتجاه مختلف

عند فيروز دخلت فى شارع هادى و بتحاول تخرج على الطريق مش عارفة و بدأت تحس ان فى حد ماشى
وراها

فيروز بدأت تخاف اكر و بتحاول تسرع فى المشى علشان تخرج بس مش عارفة تروح فين و خايقة تتلفت
وراها

فجأة حد جيه ووقف قدامها لسه هتلف و تجرى لاقيت حد تانى واقف وراها و بقيت مش عارفة تروح فين

شخص ١ : هو فى حلوة كده تمشى لوحدها كده

فيروز : لو سمحت ابعده عن طريقى

شخص ٢ : نبعده فين تعالى بس هنبسطك

فيروز لسه هتجرى لقيت مسكنها من ايديها

فيروز صرخت

كريم كان فى نفس الشارع و راح ناحية الصوت و خلصها منهم و اخدها

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

كريم : انتى كويسة

فيروز : شكرا انا كويسة و جت تمشى

كريم : رايحة فين يلا اركبى هروحك

فيروز : لاء شكرا انا عارفة طريقى

كريم : بلاش تعندى ده لولا ستر ربنا و لحقتك كان ممكن يحصلك حاجة اركبى يلا احسنلك

فيروز ركبت معه لأنها خيفة جدا

فيروز : ممكن بلاش ترجعنى القصر ممكن بس توصلنى الطريق لو سمحت

كريم : يا فيروز هتروحي فين وانا هوصلك لكن مش هسيبك تمشى لوحدهك

فيروز : انا عايزة ارواح البيت

كريم بحنان: حاضر يا فيروز هانم هروحك بس امسحى دموعك و اهدى خلاص ممكن

فيروز: حاضر شكرا

كريم : مفيش بينا شكر اتفقنا

فيروز ابتسمت ابتسامة خفيفة

كريم : ممكن اسالك هو انتى مشيتى ليه و هو عاصى اتعصبت ليه

فيروز : انا اصل عايشة مع عاصى علشان اهلى ماتوا وهو زهق منى

كريم : انتى عايشة مع عاصى □

فيروز : ابوة عاصى زى اخويا

كريم : ماشى ممكن اطلب منك طلب

فيروز : اتفضل

كريم : ممكن تاخدي رقمي ولو عايزة حاجة او عايزة حد يقف معاكي تكلميني و في اى وقت هكون معاكي

فيروز بصتله بذهول

كريم: انا والله مش قصدي حاجة بجد اعتبريني صديق أو حد قريب منك

فيروز : استاذ كريم انا مش باخد أرقام حد و بعد اذنك نزلني

كريم : خلاص انا اسف مكنش قصدي اعتبريني مقولتتش حاجة انا بس خوفت عليكى

فيروز فضلت ساكتة طول الطريق

و كريم وصلها و رجع تانى

لقى عاصى و هاشم وقفين و عاصى بيتصل على كذا حد يدور عليها

هاشم : كنت فين كل ده

كريم : بوصل فيروز

عاصى: انت لاقيت فيروز

كريم : ابوة و روحتها البيت

عاصى : نعمممم و مشى و سابهم و اتجه على البيت زى المجنون و الغضب عميه

عاصى دخل البيت وقفل الباب وراه بغضب: فيروووووو

عاصى دخل البيت وقفل الباب وراه بغضب: فيروووووو

و طلع الأوضة ليها و الغضب عميه فتح الباب عليها و كانت ترتدى بيجاما قطن شورت و عاملة شعرها ديل حسان

عاصى : انتى ايه اللى عملتية انهارده ده خرجتى مع هاشم من غير اذنى سبتى كريم يبوس ايدك و يرقص معاكي عايزة يحضنك ياهانم و ترقصيه فى حضنه و سبتيه يوصلك ركبتى جنبه قالك ايه قولتيله ايه انطقى

فيروز : فيه ايه لكل ده مش انت عملت اللى عايزة ايه يا ابيه مش عايز احضر قرابة فاتحتك ولا ايه

عاصى : انتى عارفة ان كل ده عملته علشان تفضلى جمبى

فيروز : والله بجد امبارح برده طردتني من اوضتك علشان ايهاقولك انا ... انت حنيت لحبيبة القلب هند مشوفتتش نفسك و انت حضنها و بترقص معها و مبسوط اوى و الضحكة مش مفارقة وشك

عاصى : انا بعمل كده علشان مش عايز اطلقك عايزك معايا

فيروز : تفسر بايه معاملتك معايا امبارح ليه جرحتنى كده

عاصى : علشان انا المفروض ابقى زى اخوكى مش انتى شايفة كده المفروض لما واحدة تقول كده لجوزها
يعمل ايه ها لما اشوفك حد بيحط ايده على وسطك و راح قرب من وسطها و مسكه و خلها فى حضنه

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

عاصى : كنتى عايزة يقرب منك كده ازاي توفقى تعملى كده

فيروز : انا كنت لسه همنعه هو اللي شدني

عاصى : والله و ركوبك معه عربيته و يوصلك البيت ده ايه

فيروز بعدت عنه : انا حرة

عاصى : فيروز متعصبنيش انا على أخرى و لحد دلوقتي بتكلم بلساني بس و معملتش حاجة ليكى

فيروز : ليه عايز تمد ايديك عليا

عاصى مسح على وشه بغضب : مش همد ايدي بس فهميني ليه مشيتي اصلا

فيروز : انت غبي يا ابيه غبي بجد

عاصى : ولزمتها ايه ابيه

فيروز : علشان انا مش قادرة اشوفك واقف مع بنت غيرى بتحضنها و مبسوط معها انا مش هقدر أقف و
اعمل انى مبسوطه لو بتحبها كده طلقنى و سبنى ليه معد*بنى جنبك

عاصى

هند ده موضوع و قفلته انا سبت قراية الفاتحة علشانك انا عايزك تعرفى ان مفيش غيرك فى قلبى

فيروز : بجد يا عاصى

عاصى : اول مرة تقولى اسمى انا اول مرة احب اسمى كده عارفة ليه

فيروز بكسوف : ليه

عاصى : علشان طلع من دول و حط ايده على شفايفها

فيروز وشها احمر و بدأت تفرك

عاصى : ما تيجى نرقص

فيروز : كفاية هند

عاصى علشان يشوف غيرتها : هى البنات اللي بتحب ترقص معايا

فيروز : ايوة ابيه عاصى جاكسون

عاصى : تصبجي على خير يا فيروز

فيروز : وانت من اهله يا ابيه

عاصى شدها فى حضنه: من انهارده مش عايز اسمع ابيه ديه و كمل بوقا* حة البيجاما ديه عليكى حلوة اوى
ثانية كمان و اتهور و مش هتخرجى من الأوضة ديه غير وانتى مراتى

فيروز وشها احمر جدا

عاصى : بعشق شكلك و انتى مكسوفة و راح باسها من خدها و طلع قبل ما يتمادى

فيروز وقفة ماسكة خدها بكسوف

استوب

ياترى الحب هيدوم و السعادة ديه هتكمل هنشوف

فى بارت كمان بليل لو ده جاب تفاعل حلو ناوية ادلعمك و اعوض التأخير اللي حصل

فيروز صحيت الصبح لاقيت نفسها فى أوضة عاصى نايمة

فيروز : يالهيهيهيهيهي ايه جابنى هنا

عاصى صحى : صباح الورد و الفل يا روز

فيروز : صباح الخير انا ايه جابنى هنا

عاصى حب يضحك عليها شوية : ده انتى بليل دخلتى اوضتى بليل ده انتى ولا السكر* انة فضلتى تقوليلى
بجبك يا عاصى بوسني يا عاصى كنتى داخله تتحر* شى بيا يا روز

فيروز الدموع اتجمعت فى عنيتها : اكيد لاء انا عمرى ما اعمل كده

عاصى : اصل انتى بليل حرارتك عليت و كنتى بتهلوسى و بعدين عادى يا حبيبتي ديه مشاعر مش بايدك

فيروز اتكسفت و فضلت تعيط

عاصى راح مسك وشها و مسح دموعها

عاصى : بهزر يا فيروز مالك بس اهدى

فيروز : رخم بجد

عاصى : بقى انا رخم تعالى هنا بقى

وراح شد فيروز فى حضنه

فيروز بصت فى عيون عاصى اول مرة تسرح فى ملامحه

عاصى محسش غير هو بيسحبها فى قب* لة طويلة بيعث فيها حبه

عاصى بعد علشان حس انها ممكن تخاف منه

عاصى : بقولك ايه انتى من انهارده هتنامى جنبى بصراحة انا اللي شيلتك امبارح و نايمتك فى حضنى

فيروز : لاء بلاش خلينى فى اوضتى احسن و بعدين ثانياً انت بتدخل اوضتى وانا نايمه تشيلني

عاصى : بتبقى شكلك زى الملاك و انتى نايمه

فيروز عض*ت على شفايفها السفليه من الخجل

عاصى زفر بزهب : متعملش الحركة ديه تانى قدامى الفترة ديه

فيروز : ليه

عاصى : بلاش اقولك ليه

فيروز : لاء قول بجد

عاصى : علشان ببقى ساعتها نفسى ابو*سك تانى

فيروز جريت من على السرير

عاصى : هتقومى ليه

فيروز بتهرب : هقوم احضر فطار و ارتب البيت

عاصى : هقوم معاكى

فيروز : خليك مستريح مش هعرف اخذ راحتى وانت واقف بصراحة و خرجت جرى

رواية صغيرة العاصى بقلم ندى احمد

نزلت فيروز و حضروا الفطار و شوية و الباب خبط

عاصى : اطلعى فوق

فيروز : ليه

عاصى : لاء افتح و انتى لابسه كده اطلعى يا بت

فيروز ضحكت برقة: حاضر

عاصى : اطلعى بسرعة

فيروز : خلاص طالعة

عاصى فتح و كانت هند و كريم و هاشم المفروض امبارح هاشم عزامهم على الغدا بس نسى يقول لعاصى

عاصى رحب بيهم و دخلهم و طلع لفيروز

فيروز كانت لابسة فستان بينك و طرحة منكوشة ورد

عاصى : البسى حاجة تانية

فيروز : ماله ده

عاصى : مطلقك حلوة زيادة غيرى احسنك

فيروز : حاضر

عاصى خرج و شوية و فيروز نزلت و جيه كريم يسلم عليها فيروز بصت بكسوف

عاصى مسك ايده بدلها ضغط بقوة شوية على ايده : ازيك يا كريم معلش أصلها مش بتسلم على رجالة

هند باستهزاء: ليه يعنى كل ده

هاشم : خلاص يا جماعة مفيش مشكلة

هاشم كان جاب اكل للغدا و احد الخادمت علشان عارف ان مفيش حد عند عاصى

هاشم : ما تيجيوا يا جماعة نشرب القهوة بره فى الهوا

خرجوا

هند : روحوا انتو يا جماعة ممكن بس يا فيروز تعرفينى مكان التويلت

فيروز : حاضر

و الشباب خرجت

هند بصتلها بقرف : هو انتى يا فيروز عادى كده تفعدى مع عاصى فى بيت لوحدكوا اعتبرينى اختك الكبيرة بصراحة ديه حاجة تقلل منك جدا ولا انتى بنسبالك عادى و بعدين عاصى هيتجوز هتفضلنى قعدلنا و بعدين ما عائلة عاصى كبيرة روحى اقعدى عند حد اشمعنا هو ايه ده انا بنت و افهم حركات البنات عيب تلفتى نظر واحد خاطب بصتلها بقرف و خرجت ليهم

فيروز خرجت لقيت هند و عاصى بيتمشوا و هاشم و كريم قاعدين بيتكلموا

هاشم : تعالى يا فيروز اقعدنى

كريم : ازيك يا فيروز

فيروز : الحمدلله يا كريم

هاشم : ايه ده اول مرة اشوفك بتنادى على حد باسمه يابختك يا كريم انا بيتقلى يا ابيه

كريم : لاء يا عم انت يتقالك ابيه لكن انا لاء انا و فيروز متفقين مع بعض

فيروز اتكسف : انا هقوم اشوف الغدا

هاشم : اقعدى ارتاحى متشغليش بالك

هاشم جاله تليفون شغل فقام يتكلم بعيد

كريم : فيروز انا عارف كل حاجة عنك انتى و عاصى

كريم : فيروز انا عارف كل حاجة عنك انتى و عاصى

فيروز □□□

فيروز بارتباك: بجد

كريم : ايوه عرفت انك اهلك توفوا و انك عايشة مع عاصى و انك اكيد هتحسى بالاحراج لو فضلتي عايشة معه حتى بعد الجواز و ان ملكيش مكان تانى انا اسف على كل الكلام بس انا كان عندى ليكى عرض حلو جدا بس ممكن ناجله لبعد ما تخلصى ثانوية عامة و تتجى ان شاء الله

فيروز : احم ان شاء الله خير

كريم : ان شاء الله

عاصى جيه عليهم لما لقي فيروز قاعدة مع كريم لوحدهم

عاصى : بتعملوا ايه

كريم : ولا حاجة بندردش انا و الانسة فيروز

كريم : عاصى عايزك فى موضوع اقعد نتكلم

عاصى : خير

كريم : انا سمعت يا عاصى انك متجوز او مال فين مراتك معرفتنيش عليها ولا حتى شوفنها انا هاشم قالى انك المفروض هتطلقوا

عاصى بكذب : اصل البنيت ديه ملهاش غيرى و انها وضع مؤقت بس لحد ما تكبر و اسلمها لعريسها بايدى

كريم بيجره: ياه للدرجادى لسه صغيرة كده

عاصى بكذب :ديه عمرها ١١ سنة و هى فى مدرسة دخلى انت عارف بقى مش بقدر اتعامل مع أطفال

فيروز بصت باستغراب و مبقتش فاهمة حاجة من عاصى

كريم : غريبة يعنى يا عاصى مقعد قريبتك معك و مش مقعد مراتك

عاصى : اصل فيروز كبيرة عكس مراتى زى ما قولتلك طفلة هو انت مهتم اوى كده ليه يا كريم

كريم : انا بسأل علشان وضع هند اختى هيبقى ايه لو الجوازة ديه كملت

عاصى: لاء متقلقش اظمن هند فى عنيا

هند بصت لعاصى بحب فى حين فيروز اللى كانت هتموت من الغيظ و انه انكر انها مراته و اكنفى انه يقول انها قريبتة اللى بيعطف عليها و انها لحد دلوقتى حاسة فعلا ان كل اللى تجاه عاصى هى مشاعر شفقة و انه ممكن يكون بيشفق عليها و الكلام اللى قاله ليها الصبح هو بس لحظة ضعف منه كرا*جل مش اكر و ان اللى زى عاصى يوم ما فعلا هيتجوز هيتجوز واحدة زى هند من عائلة و انها بتشوف فى عين عاصى نظرة تقدير و حب و حنية لهند مش بيعرف يخيبها

فيروز قامت فى هدوء تتابع الغدا

عاصى اتسحب من هند وراح المطبخ لفيروز و خلى الخادمة تطلع فى هدوء

و جيه من وراها و حضنها من ضررها

عاصى بحب: وحشتينى اوى

فيروز باستهزاء: ليه كفاية هند تبقى فى عيونك و نظراتك ليها و قاعد معها تهرج و تضحك ولا مراعى انى قاعدة لو ده اللى بيحصل وانا قاعدة اومال فى غيابى بيحصل ايه

عاصى: يا فيروز انا بعمل كده علشان محدش يشك و بذات هند لأنها تعرفنى زمان بحاول أبين قدامها انى مهتم بيها علشان متشكش و اكيد هقول لكريم انها فى عينيا عايزانى اقول لآخوها انى مش طابقها يعنى اى كلام و خلاص

فيروز: ابعد عنى عن مش هصدقك تانى انت بتضحك عليا

عاصى: لاء مش هبعد و لفها له و اكمل بصى فى عنيا و شوفى لو كنت بكذب انا فيروز عمرى ما كنت كده انا عمرى ما حبيت حد ولا عرفت الحب إلا معاكى

فيروز: بجد يا عاصى

عاصى: بجد يا قلب عاصى بقيت بحب أسمى منك اوى

فيروز: طب و هند و صورك معها زمان و حبك ليها

عاصى: انا عمرى ما حبيت هند ولا هى كمان احنا الاتنين مختلفين تماما و انا زمان سبتها لأنها شخصية انانية و انا كنت فى الوقت ده كنت طابش لكن دلوقتى انا بقيت عارف فىن راحتى و مصلحتى و هى انى اكون معاكى يا فيروز انا بحبك

فيروز بصت بكسوف فى الأرض: وانا كمان

عاصى: و مالك مكسوفة ليه بقولك ايه ما تيجى نخرج نلغى العزومة ديه

فيروز: اعقل يا عاصى و يلا اخرج لحد يشوفنا سوا

عاصى خرج بره

فيروز بعد شوية خرجت لقيت عاصى حاضن هند فى مكان قرب البيت بعيد عن كريم و هاشم بس فيروز قدرت تسمعهم و تشوفهم

هند: ابعد يا عاصى عيب كده

عاصى: و ابعد ليه انتى حبيبتى و خطبتى و هبقى جوزك

الكلام وقع على سمع فيروز و مكنتش قادرة تصدق ازاي عاصي كده و ان كل ده بيخدعها و ليه يضحك عليها

استوب

اسفة على التأخير جدا

بس فعلا يا جماعة كنت فاقدة للشغف شوية بس رجعت و بجد ادعولى بمر بوقت صعب شوية

قولولى راكلم في بارت انهارة و هعمل يا ترى فيروز هترضى تكلم مع عاصي و ان فعلا عاصي بيضحك عليها كده

هند : ابعدي يا عاصي عيب كده

عاصي : وابعدي ليه انتي حبيبتى و خطبتى و هبقى جوزك

هند: لاء ابعدي برده

عاصي بعد و هند راحت قعدت جنب كريم

عاصي بعد ما مشيت : الحمدلله مشيت

عاصي لمح فيروز و فيروز جريت طلعت اوضتها

عاصي جرى وراها

عاصي : افتحي الباب يا فيروز

فيروز : مش هفتح و طلقنى انا غلطانة انى صدقتك فكرنى عيلة تضحك عليها يا عاصي طالما عايز هند بتعلقنى بيك ليه

عاصي : افتحي طيب و افهمك

فيروز : تفهمنى ايه طب قولت بتعملها حلو علشان متشكش فيك لكن كمان بتحضنها علشان متشكش فيك

عاصي: انتي غبية يا فيروز

فيروز فتحت الباب : يعنى غلطان و تقولى انا اللى غبية

عاصي : تعالى ننزل دلوقتى و انا هفهمك كل حاجة لما يمشوا

رواية صغيرة العاصي بقلم ندى احمد

فيروز نزلت و كانت على آخرهاالعزومة خلصت و مشيوا

فيروز : عاصي فهمنى دلوقتى يا اما بجد طلقنى و سبنى أمشى

عاصي : فيروز هند كانت طلعة اوضتك و عايزة تشوف قسيمة الجواز بتاعتنا

فيروز : و انا المفروض اصدقك و هند اصلا تعرف منين انها فى اوضتى هى مكشوف عنها الحجاب لما تكذب يا عاصى ابقى احترم ذكائى شوية

عاصى : والله بجد انا سمعتها بتتكلم فى الموبيل و بتقولها طالعة اوضتك و هتتاكد بنفسها من جوازنا

فيروز : و هند تعرف منين

عاصى : معرفش

فيروز : و لو هى تعرف انى مراتك ساكتة ليه هتستفاد ايه انا مش مصدقة اللي بتقوله

عاصى : فيروز انا مش بكذب و هى ديه الحقيقة

فيروز : ماشى خلىنى معاك لحد الاخر فى كدبك و لو فعلا يا عاصى هى طلعة اوضتى ليه حضنتها

عاصى : كنت عايز اوقفها من غير ما تشك فى حاجة او تلاحظ انى بمنعها

فيروز : بجد والله مفيش اى طريقة تانية غير انك تاخذها فى حضنكخليك صريح يا عاصى و لو مرة فى حياتك

عاصى : انا قولتلك الحقيقة مش عايزة تصدق ليه كل حاجة بعملها علشانك و انتى مفيش حاجة بترضيكى و فتح الباب و نزل

عاصى راح لهاشم قعد معه و حكاه كل حاجة

هاشم : عاصى انا عارف انك قصدك تمنع هند بس اشمعنا بالطريقة ديه اقولك الصراحة اللي انت بتحاول تخبيها

عاصى : ايه

هاشم : انت يا عاصى بتحب فيروز بس هى صغيرة و مش قادر تحس معها بكل اللي نفسك تحس بيه و بالذات انك ليك تجارب قبل كده و فى نفس الوقت قدامك هند صحيح زمان سبتها بس منتكرش انك بتحاول تحس معها اللي مش عارف تحسه مع فيروز بسبب سنها و انها لسه مش فاهمة كل حاجة صح

عاصى : مش عارف بقى انا بحكيك علشان تخلىنى تايه اكرر

هاشم : ديه الحقيقة اللي بتحاول تخبيها

عاصى : بصراحة ببقى ساعات عايز فيروز تكبر شوية انا فاهم انها لسه صغيرة بس فعلا انا مش بشوف غير فيروز حتى هند لو كنت زمان بينى و بينها حاجة بس مكنش حب

عاصى : انا عرفت مين اللي بلغ كريم و قال لهند على القسيمة

هاشم :مين ميسون

و فجأة جيه تلفون من ميسون

هاشم فتح الاسبيكر

ميسون :ازيك يا هاشم انا عارفة انك مع عاصى بس اللي متعرفوش ان يا ترى فيروز مع مين دلوقتي مع
كيمو حبيب القلب هبعثك صورهم و تتفرج و بجد الحسنة اللي في ظهر فيروز تجنن بس يا خسارة مش
هتعرف تروح اصل هي معاه في اليخت في عرض البحر و قفلت و بعثت الصور و كانت فيروز لابسة فستان
احمر قصير و مسيبة شعرها و قاعدة مع كريم

عاصى عنيه احمرت لما شاف الصور

عاصى : انا عمرى ما حبيت هند ولا هي كمان احنا الاتنين مختلفين تماما و انا زمان سبتها لأنها شخصية
انانية و انا كنت في الوقت ده كنت طايش لكن دلوقتي انا بقيت عارف فين راحتى و مصلحتى و هي انى اكون
معاكى يا فيروز انا بحبك

فيروز بصت بكسوف في الأرض: وانا كمان

عاصى : و مالك مكسوفة ليه بقولك ايه ما تيجى نخرج نلغى العزومة ديه

فيروز : اعقل يا عاصى و يلا اخرج لحد يشوفنا سوا

عاصى خرج بره

فيروز بعد شوية خرجت لقيت عاصى حاضن هند في مكان قرب البيت بعيد عن كريم و هاشم بس فيروز قدرت
تسمعهم و تشوفهم

هند : ابعد يا عاصى عيب كده

عاصى : و ابعد ليه انتى حبيبتي و خطبتى و هبقى جوزك

الكلام وقع على سمع فيروز و مكنتش قادرة تصدق ازاي عاصى كده و ان كل ده بيخدعها و ليه يضحك عليها

استوب

اسفة على التأخير جدا

بس فعلا يا جماعة كنت فاقدة للشغف شوية بس رجعت و بجد ادعولى بمر بوقت صعب شوية

قولولى رايكم في بارت انهاردة و هعمل يا ترى فيروز هترضى تكمل مع عاصى و ان فعلا عاصى بيضحك
عليها كده

جاري كتابه الفصل الجديد من الروايه حصريه لعالم سيكرهوم اترك تعليق ليصلك البارتي فور نزوله او حاول
زيارتنا الليله

النهاية..